

కొట్టులో నిలువుటద్దం

అ జ ం తా

ట్రవర్ కాకో

నదిలోడువ నిటారుగా నిలబడింది. టంగ్ టంగ్ మని కరతాళధ్వని చేసింది. రెండుచేతులూ లోడించి బలధ్యానం చేస్తోంది. రోడ్డుమీద నీడల్ని గుఱకలేస్తోంది.

ఒక్కడూ, ఒంటరిగా, వీధివీధుమీద టక్ టక్ మంటూ టిక్ టిక్ నడుస్తున్నాడు. ప్రక్కనుంచే పచ్చటి వెటకొంగు రెపరెపలాడుతూ చుర్రువ దూకుకుపోయింది. వెక్కిళ్ళూ, చూడ నట్టు నటిస్తూ కడులుతోంది. గోడమీద సినిమా 'మన మిదరం' అంటోంది. అప్పుడే, అమ్మాయి ఆ యిద్దరికీ సుధ్య ఆరుగల సలం కాలీ చేసింది. అటూ, ఇటూ రోడ్డు రెండువైపులకీ, అరసి రెండు కళ్ళూ, రెండుసార్లు గంతులేకాయి.

కొట్టులో నిలువుటద్దం ఎండమీద నిగనిగ లాడుతోంది. అతన్ని చూసి, కుడికిన్ను రెప్పలొక సారి చూసి తెరిచింది. నవ్వుతూ అహ్వనించింది. వెదాలె తి చప్పుడు చెయ్యడం మొదలెట్టింది. వాళ్ళిద్దరికీ చెప్పలేనంత స్నేహం, ప్రతికోణా దాగంటుకోతూ, ఒక్కొక్కరికీ ఒక్కరినొకండా పోడం, ఇంతవోహా అగ్గలేడు. ఎందుకో అద్దం అంటే అంధ్రతేమ. అందరికీ అంతే ననుకుంటూ.

అటువైపు, ఆ పచ్చటి వెటకొంగు వైపు చూస్తూ, నిమిషంలో పని పూర్తి చేసుకుపోగా మనుకుంటూ కొట్టుకొక కాళ్ళు కడిలించాడు.

అద్దంలోంచి అలికిడి బెలుజేరింది గాలిమీద గంతులేస్తోంది. అతనిచుట్టూ కుడిగుండంలో తిరుగు తోంది.

"కా, వా దగ్గిరే కా! ఒకండుకం ముందు కొచ్చి నిలబడు. ఇక్కడో నిమిషముంటే కొంప మునిపోతుతే. ఏమిటా ఇంకాయ. ఎండలో ఎండు కొచ్చిన తిప్పలాయో! ఆ, ఫరకాలేదు వెళ్ళిపోదు గానిలే. అన్నట్టు అడగడం మరిచిపోయాడు. నిన్నూ, మొన్నూ నీ ముఖం చూపెట్టలేక! అస తిటువైపు రాలేదనుకుంటూ! ఏమిటి బిశేషం? మొదలే మాటాడలే. అయ్యో! నోటంటు మాటే రాడం లేదు! వాతో చెప్పకూడదు! ఆవును. వా కుంకుమ చెప్పావు, బుజాలమీద ఎంత బడ

అఖరి అరనిమిషంపాటిగా, వాతో మనసిద్ధి మాటాడిపోతూవుండేవాడివి కదా! ఏమిటి! సంగతి ఏమిటి! తిపరకం. ఈ రోజల్లా చూసి లోయానే? కారణం! చెప్పతూ వా దగ్గి రెప్పలొక సారి చూసేటప్పుడు, ఎండుకంటే చిరాకు, ఏం అలిగిందో చెప్పకూడదు! ఓహో! అదా సంగతి... ఆ విషయం మాటేమిటి? మొన్నకే చెప్పావుగా: ఏం త్వరచూరం అద్దం తిరిగిందా? మొదటికే మోసం వచ్చిందా? అమ్మాయివో అసమానూ నీ వైపు చూస్తూ, కాలేటికి పోయే టిప్పడూ, ఇంటికి వెళ్ళేటప్పుడూ, నీ వెంకాకాలే వెంటాడుతోందన్నావు. పాపం! నీవంటే ఎంత ప్రేమో! అందుకే అలా చిక్కిపోతోంది. ఎప్పుడూ, నిన్నూ! నీ అందాన్ని రణచుంటూ తిండి తిప్పలూ లేక, అఖరికి వచ్చే తి 'హా! ప్రాణ వాధా, ప్రేమలేగా! వెళ్ళి కాదా' అంటూ అరు త్తూ, రోడ్దంట తిరుగుతుండేమో, ఓన్ అబ్బూ, అంతా దొంగవేషం. అంతా కే మరిచిపోయా ననుకుంటున్నావు. వా దగ్గర దాస్తావెందుకూ."

"అబ్బూ, చంకేకావు. వాన కురిసి కలిసి నట్టుంది. ఏమిటా, మాటలభారణి. వచ్చే పోయే వాళ్ళంతా విని ఏమనుకుంటాడు. అయినా, అంత కోపం చేసికీ, నీ దగ్గర ఏ విషయం దాచలేడు కదా! ఎందుకా ఆనూనం. ఇంకా, చూకాతూ, ఇప్పుడే పచ్చచీరతో వెళ్ళింది ఆ అమ్మయ్య. ఆవును, ఆ అమ్మయ్య అంతవసీ చేస్తుంటు."

"ఆవును లేవోయ్, వాకు శ్రేణుకులే, అందుకే అన్నివిధాల ప్రశ్నించా. ఇప్పుడే నీ దిక్కడికి వచ్చేముంకే ఆ అమ్మయ్య నన్ను దాటిపోయింది. రోడ్డుమీదెక్కడ నడిచినా, వా కంటపడకుండా పోలేను. ఏకే వెళ్లాలన్నా? అందంగా వున్నా వా లేదా' అని అడిగ్కుండా ఒక్క అడుగు వా ముందుకెళ్ళుకోవాలి."

"సరే, సంగతి తెలిసిందిగా! పోతా. 'అల స్యం అమ్మతం విషం' అంటూ ఇంకాకా అయ వెవరో రోడ్డు కడంగా నిలబడి, అట, మరి చెప్పాడు. సరే పోతా, సాయంత్రం వచ్చి మళ్ళీ

“ఎవడోయ్, నాకా మృతం ఉపశాసనా! వాడెవడో చెప్పడం, నీవు నమ్మడం. అజ్ఞులన్న దాన్ని అక్షరాలా అనుల్లో వెదకానడం. బలే, భక్తిగా వుండి వ్యతిరేకం. అక్కే, అంత తొందర కేసి. ఏ పదికా నా ఖంసారు పనికిరాదు నుమా. అమ్మాయిని అండకోలేక సోవులే. కా, నా దగ్గి రసాగా. నాలో నీ ముఖం చూసుకో. ఏచిటి, అలా సిగ్గుపడతావు నిజంగా, అందరిలో అను పించని అందం నీ ముఖంమీద పెండుటలోంది గాదంటావా! కాకి నడుగు ఏ చెప్తుందో, వెగా 'హంకీ నాకు పోలుపావా' అంటూ మీదపడి ముక్కుతో పీకుతుంది. నీకు నువ్వే అందం. నీ కళ్ళలో నీ ముఖం ఎంతో అందంగా, అద్భుతం గా కనపడుతోంది. నిజమేవా! మరొకటి కంటి కెలా కనపడితే నీకం. నిజానికి అందరూ అంద మై వాళ్ళే! ఎవడికి వాడే అందం. ప్రపంచంలో అందవికారంగా ఉన్నవాళ్ళు లేరు. అంటే, నా కున్న అనుభవాన్ని బట్టి చెప్తున్నా నుమా! ప్రతిరోజూ దరికాల ముఖాల్ని చూసుంటాను కదూ! ఎవడికి వాడే సంతృప్తిపడిపోతూవుంటాడు. నీ రూకం నీ కంటి కెంతో అందంగా కనపడుతోంది. నీకు నువ్వే అందం. అందాల కుప్పువు, ముహూర్తం కాసిది.”

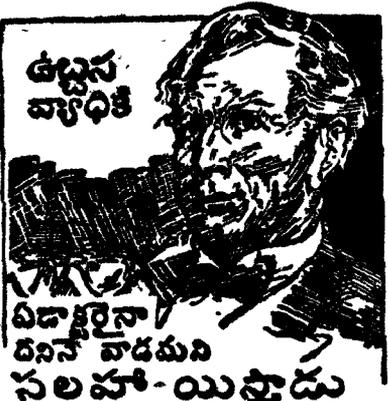
“అబ్బా! ఎండుకీ వుపశాసనం. కి త్వరగా పోవాలి. మరీ సాయంత్రం తప్పానన్నావా. నన్ను కంకక పోనిదూ! ఎరకొంటాయి వచ్చాను. ఇటు వెళ్ళ రాకుండా ప్రక్కనుండలోనుంచి పోతే ఎంతో బాగుండిపోయేది. అయినా, నీ కంతా వేరాలోకే. ఇంక మరీ పీలు చిక్కనట్లు ఈ వేళే మొదలెట్టావు. నీ యివ్వం వచ్చిపట్టు వాగే నున్నావు. కాస్త మంచి, చెడ్డా వుండకక్క రేదూ.”

“వెళ్ళొచ్చులే, పొప్పడకోయ్! ఖంసారులేదు. అమ్మాయికొచ్చింది! పారిపోవద్దులే. మంచిపిట్టక పట్టావు లేవోయ్. సరిగా తోకావా అమ్మాయి కేసి! దవళ్ళు సాట్టుపడి తికారంగా కనపడి తున్నా, లోకంలో అందమంతా ఒక్కసారిగా తనముఖంమీద అవతరించినట్లు ఎంత గర్వంగా నడుస్తోందో! అప్పుడే ఆకాళంమీదనుంచి వూడి పడ్డ అప్పురస ననుకుంటూ ఎంత వయ్యారంగా అడుగులేస్తోందో, నీ కేసిచూసికూడా తొడనట్లు నడిస్తూ తోతోంది కదూ. చూసినట్లు తెలిస్తే, అందంలో తనకంటే నీవే మహాభునుడేవని గర్వ పూవేసానని ఆమె భయం. నువ్వు అంటే-అంద

రూ అంటే. ఒకళ్ళు మరొకళ్ళు చూసుకోడం; చూసికూడా తొడనట్లు నడిచడం; అంటే నీవు చూసే ఒకరికంటే మరొకరు అందంలో తక్కు వవుతానని భయపడం; ఇతన్ని ఎవడెరుగదీ. కా కంతా వెలుసు ఇంకా రకరకాల మనుషులున్నా రు. మనుషాత్వం అమ్మాయి నోడట సోయినా దారిమీదిచే ఒకళ్ళన్నీ తనముఖంమీద వాలు తున్నాయనుకుంటుంది, తనయిటూ ఈగలా ముగు రుతున్నాయనుకుంటుంది కాళీలే కుర్రాళ్ళంతా, నాకాతిప్పలు పడి, చదువుసంధ్యలు చూసేసి, తన వెంటే తిరుగుతున్నాననుకుంటుంది. ప్రక్కనుంచి కుర్రాడు తనవైకే తొడకుండా పోతే ఎంతో బాధపడుతుంది. ‘కాలేజీ లెక్కలకూడా, కాను లో ఉన్నంతనేపూ, నాకేసి ఎగాదిగా చూస్తాడే. రోజూ ఏనో ఒకసమయంలో నా దగ్గరకొచ్చి మాట్లాడిపోతూవుంటాడే, నీదికం కచ్చింది. నా అందాన్ని అంత చవగా చూస్తూ, కనంటే అంత నిర్లక్ష్యమా’ అనుకుంటుంది. వాడిమీద ఎక్కితా లేసి కోపం చూపిస్తుంది. ఖర్చుకాలక ఆ కుర్రాడు తనకేసి కంతుమాడుసారు చూకా దా! అంటే! కోపం మునిగిందన్నమాటే. మళ్ళీ వాడికేసి చూడెడు. తనకోసం, ఆ కుర్రాడు కరు వ్యాతి కొట్టుకు ఛనున్నాడనుకుంటుంది. తనం తో అందమైనదాన్నిని నిరారణ చేసేనుకుంటుంది. ఇంక ఆ రోజుల్లా క్రిందమీదా వుండెడు. నా దగ్గరకొచ్చి, తన పాడుముఖాన్ని ముప్పైసారు చూసుకుంటుంది.

“ఈడొచ్చిని అబ్బాయికూడా అలాగే అను కుంటాడు. అమ్మాయిలందరూ తనకోసం పోట్లా డుకు ఛనున్నారనుకుంటాడు. తన అందాన్ని గురించిన ప్రశంస ప్రతినిమిషం అమ్మాయిలనోట్లో నలిగిపోతోంది దనుకుంటాడు. ‘అమ్మానికీ - కల రాతిలా’ ఎప్పుడో ఒకరోజున నూట్లో కానుకోస్తే, అమ్మాయిల కెదురుగా పదిసారు ల్లోలో నడి నేకే గాని, వాడి కా రాతి నిడ పట్టెడు. కలలో కనపడేవా. కనపడకపోయినా ‘ఒరేయి బదర్, నిన్నరాత్రి ‘గ్రేట్’ కలలో కొచ్చిందిరా’ అని చెప్పకే చూసెట్టు. ఎండుకులే నా మాటలకి తుదీ మొదలూ వుండెను. ఎంతనేక నా ఇలాగే ఉపశాసనం దంచెపా, నా సోతో అదూ ఆవుా లేదు. అందులో నీది అర్రంటు క్షణ మోరం. మళ్ళీ వాయంత్రం కనపడతావునా? నివ యాన్ని తీరుబడిగా మాట్లాడుకోకచ్చులే!

“బలే. కనా మరీ.”

శిశువులకు ఉపరితికుల వ్యాధులకు ఫురోహిత్ వారి శ్వాసహారి వాణాలని వైద్యులు చేస్తుతాయి. ఇతర మందులచే ఉబ్బుప వ్యాధి త్వరగా కుదర్చకమైననుట అబద్ధము. అవి వ్యాధిని నిర్మూలించక లక్షణాలను అణచినట్టి మరింత వాస్తవికమైనట్లు చేస్తాయి.

ఫురోహిత్ వారి శ్వాసహారి కార్యకరంగా వ్యాధిని కుదుర్చును. మీరు ముఖంగా నిద్రపోతారు. ముఖంగా భోజనం చేస్తారు. బాగా అరిగించుకుంటారు. క్రిమముగా ఆరోగ్యం బాగుపడుతుంది. మీ ఉపరితికులు బలపడును. ఉబ్బుసం కార్యకరంగా తగ్గిపోతుంది.

య. 4-6-0, 5-12-0, 10-0-0 ల ధరలలో, 4, 6, 12 టౌన్సుల సీసాలు లభ్యమగును. కారలసినవారు

ఇంగ్లీషులో కాణులు వ్రాయాలి.
తయారుచేయువారు :

డాక్టర్ ఫురోహిత్ ఫార్మిసీ,
కొల్హాపూర్.

ప్రాక్టిస్: మెసర్స్ అప్పా & కో.,
కెమిస్ట్రీ, చై నాబకార్, మద్రాసు.

శిశువులకు ఉష్ణ వ్యాధి
కాక్టర్ మంచి మందు
శ్వాసహారి

పురోహిత్ స్వశవాం
DR. PUROHIT PHARMACY

ఇదిగో, మాట మాట! ఇప్పుడే తెల్సిపోయింది.
"అబ్బుత్తు, ఇవ్వాళా నీకో వచ్చింది కింక వైద్యం కమ్మింది మళ్ళీకంపలా రోగిలున్నావు ప్రే, అమ్మాయి దాటిపోతుంది. పోతాను బాబోయ్ అని వెతుకుంటున్నా పోనివ్వవు ఏమిటి? నీకో ఏకాచం పట్టలేదు కదా."

"ఒక్క నిమిషం అగవోయ్ పోడు గానిలే. ఏమిటి బా అంక మందమతిక పోతున్నావు. అంకకంకకి తేలివి ఎక్కువ పోతోంది. ఎండలో వెనుకం మాడిపోయింది. చెక్కిళ్ళమీద చెనుట కాయతోంది. ఎదుత తొందర ముంచు చిచ్చితి, అంక అదురాగా ఎండలో పడి వెంటాడకపోతే, కా స చల బడిన తరువాత అమ్మాయి ఇంటికి తిరిగి తచ్చేటప్పుడు వెంటపడకూడదూ! అబ్బేళ్ళే అంక అక్షధ పనికిరాడు నుమా!

అందులో బతుల ఏమయిందో ఇంటిదగ్గర ఎలా వుంటేం, బెటకొక ఎంక అట్టహాసంగా వుంటాలి. చేతులో మంచి 'గంట'లో వున్న వు సకం వుండేక్కరేమా? అట్టే అంక లావుది కాకూడదు. ఏదో డిక్లర్ అనుకుని నిద్రిపోతారు. సరేలే, నా వాణిడికి అఖరంటూ వుండేదు. కా స మరబత్ (తాను). ఒక చల పడుతుంది. అయిందా ముఖం కుడుచుకో, జేబురుమాలు తెచ్చావో లేదో అనుకున్నా. నువ్వెక్కడ మరచిపోతావు. మడతలో శేనపాదరే, తోనుకోచ్చావా తదా? ఇంక శం కానియ్, చూసావెండునూ, నీగ రటో కొనుక్కో, కిరీ కూకా. ఆరువుమాత్రం అడగొడు. పాలబాకీకూడా చలింది మరీ కడులు. అట్టి అట్టా వుంటాలి. ఈ కడువుకోకాలో అడవులి నీ చచ్చిపోయా. సరే బాగానే వుంది. మరీ నాలా నీ ముఖాన్ని మరోసారి చూసుకో. నాలా నీ అందాన్ని కొలుచుకో. 'నెడపోకలో' మరీ అడ్డుతంగా వుంది నీ ముఖం. పో, త్వరగా కాన్పు మాత్రం వదిలెయ్యకు. ఏదో ఒకటి తీర్చుకుకో, ఎందుకే నా మంచిది. వీవు మాత్రం జేబులో పెట్టుకుని కా స జాగ్రత్తగా చూసుకో. ఊ, కాలర్ వెకెటూ, వెదాలమించి పొగబడుటూ, కిరీ నమలూ దరాగా నడిచిపో... ఊ త్వరగా... అమ్మాయి సందులోకి తిరిగింది అద్దం అతినీ పోయింది.

అడిగిడి అరిపోయింది.
పుట్టుకతోటే అరకెతిలో అద్దంవుంటే ను తిప్పలన్నీ ఎండకో—